

2026. szeptember 13. – Évközi 24. vasárnap

Abban az időben: Péter odament Jézushoz, és megkérdezte: „Uram, ha vétkezik ellenem testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?” Jézus így felelt: „Nem mondom, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer. A mennyek országa olyan, mint amikor egy király el akart számolni szolgálival. Amikor elkezdte, odahozták egyik adósát, aki tízezer talentummal tartozott. Mivel nem volt miből megfizetnie, az úr megparancsolta, hogy adják el őt, a feleségét, a gyermekeit, és mindenét, amije csak van, és így törlessze adósságát. De a szolga leborult előtte, és úgy kérlelte: Légy türelemmel irántam, mindent megfizetek. Az úr szíve megesett a szolgán: szabadon bocsátotta őt, sőt még az adósságát is elengedte. A szolga kiment, és találkozott egyik szolgatársával, aki neki száz dénárral tartozott. Elkapta és fojtogatni kezdte: Add meg, amivel tartozol! Szolgatársa térdre hullott előtte, és kérlelte: Légy türelmes irántam, mindent megfizetek! De ő nem engedett, hanem ment, és börtönbe vetette, míg meg nem fizeti tartozását.

Amikor szolgatársai látták a történeteket, nagyon elszomorodtak. Elmentek és elbeszélték uruknak. Akkor az úr magához hívatta őt, és így szólt hozzá: Te, gonosz szolga! Amikor kérleltél, én minden tartozásodat elengedtem neked. Nem kellett volna neked is megkönyörölnöd szolgatársadon, mint ahogy én megkönyörültem rajtad? És az úr nagy haraggal átadta őt az öröknek, míg meg nem fizet mindent, amivel tartozik. Az én mennyei Atyám is így tesz veletek, ha tiszta szívből meg nem bocsát mindegyiktek a testvérének.”

Mt 18,21-35

Elmélkedés:

Ne számolgass!

„Ha vétkezik ellenem testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?” – kérdezi Péter apostol. Emberi módon gondolkodik, a kérdés azt sugallja, hogy van határa, van mértéke a megbocsátásnak. Jézus azonban túllép az emberi elgondoláson: „Nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer.” Azaz nem számszerűsíthető, hogy hányszor kell megbocsátani. Isten országában nincs határa az irgalomnak.

A példabeszéd, amelyet Jézus ezután elmond, szemléletes és tanulságos. Egy királyról szól, aki elszámol szolgálival. Az egyik tízezer talentummal tartozik neki, azaz felfoghatatlanul nagy összeggel. A király azonban, látva szolgája kétségbeesését, elengedi az egész tartozást.

Ugyanez a szolga viszont nem tud elengedni száz dénárt, tehát egy egészen kevés összeget egy másik szolgának, követeli a tartozás rendezését.

A példázat ereje az ellentétben van. A tízezer talentum olyan hatalmas adósság, amit egy emberi élet alatt is lehetetlen visszafizetni. A száz dénár viszont egy átlagos munkás néhány heti bére, ez is jelentős, de kezelhető. Jézus ezzel a képpel szemlélteti, hogy amit Isten nekünk megbocsát, az sokkal több, mint amit nekünk kellene másoknak elengednünk.

A példabeszéd nem pusztán erkölcsi tanítás, hanem tükröt tart elénk. Minden hívő ember elmondhatja: Isten már oly sokszor megbocsátott nekem. Akkor hogyan viselkedhetnék én másokkal szemben könyörtelenül? A kérdés nem az, hogy képes vagyok-e rá, hanem hogy akarom-e engedni, hogy Isten irgalma átalakítsa gondolkodásomat? A megbocsátás nemcsak a szavakban jelenik meg, hanem a döntésben: elengedem a sérelmet, nem tartom számon, nem akarok bosszút állni. Aki megbocsát, az nem veszít, hanem szabaddá válik, kilép a harag, a sértettség és a keserűség börtönéből.

A megbocsátás nem könnyű, hiszen a sérelem egészen komoly, az elszenvedett erőszak egészen súlyos lehet. A megbocsátás nem az érzések elnyomása, hanem Isten kegyelmére való nyitottság. Az isteni irgalom nem elvárásokat állít, hanem új szívet kínál. Elfelejttem a sérelmeket, így lépek a gyógyulás útjára.

A példabeszéd végén a király megharagszik a szolga könyörtelensége miatt, és visszavonja iménti döntését, a tartozás elengedését. Ez a szigorú befejezés nem az Isten bosszúállását mutatja, hanem a megbocsátás súlyát. Ha mi nem tudunk irgalmat gyakorolni, az Isten irgalma sem tud érvényesülni bennünk. Aki bezárja a szívét mások előtt, az önmaga előtt is bezárja Isten kegyelmét.

A megbocsátás tehát nem lehetőség, hanem kötelesség. Jézus a Miatyánkban is erre tanít: „Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk...” A kettő elválaszthatatlan. Ha befogadtuk Isten irgalmát, bocsánatát, akkor tovább kell adnunk. Ha nem adjuk tovább, akkor úgy élünk, mintha mi sem kaptunk volna semmit.

Az evangélium felszólít minket: lépj ki az igazságosság szemléletéből, és lépj be az irgalom világába! Ne számold, hányszor bántottak meg, hanem nézd meg inkább azt, mennyit bocsátott meg neked az Isten!

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Te végtelen irgalommal fordulsz hozzám, mindig kész vagy megbocsátani, lehetőséget adsz az újrakezdésre. Segíts, hogy ne tartsam számon mások vétkeit, ne őrizgessem a sérelmeket, hanem szívből tudjak megbocsátani azoknak, akik megbántottak! Taníts meg az irgalmas lelkületre, hogy ne csak elfogadjam, hanem tovább is adjam azt, amit tőled kaptam! Ne engedd, hogy a harag vagy a bosszúvágy elválasszon testvéreimtől! Adj új szívet, amelyben az irgalom és a szeretet győz!